

דף ל"ג ע"א

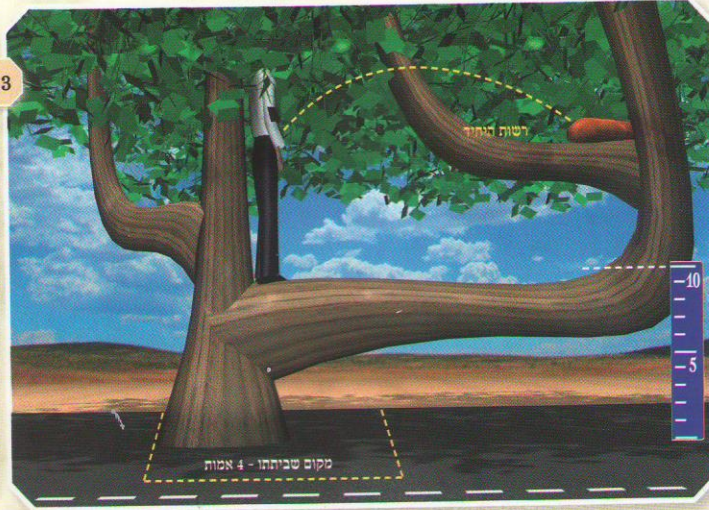
גמ', א"ר יצחק, הכא
באילן הנוטה חוץ לד'
אמות עסקינן.. ונתכוון
לשבות בעיקרו. ומאי
למעלה, ומאי למטה,
דהדר זקוף.

דף ל"ג ע"א

163

גמ', והוא אי בעי מייתי לה
דרך עליו.

וברש"י, הרי יכול לעלות לאילן עד
למעלה מעשרה וליטול, דהא כל
האילן מעשרה ולמעלה רשות היחיד,
ומכילתו למקום שבינתו.

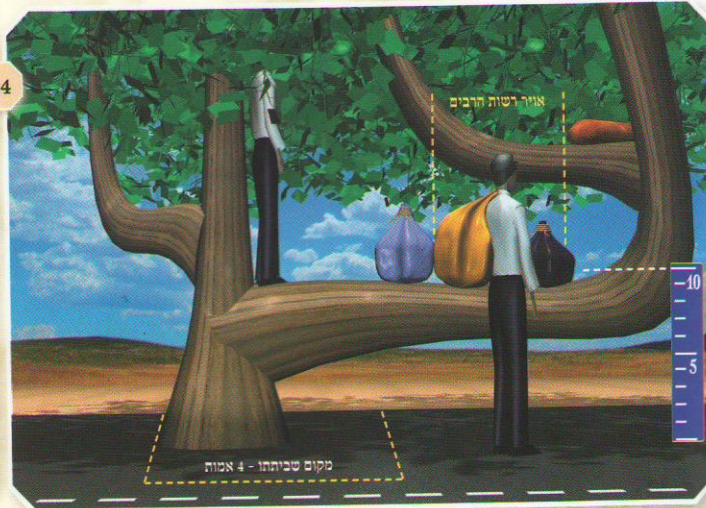

דף ל"ג ע"א

164

גמ', כשרבים מכתפין
עליו.

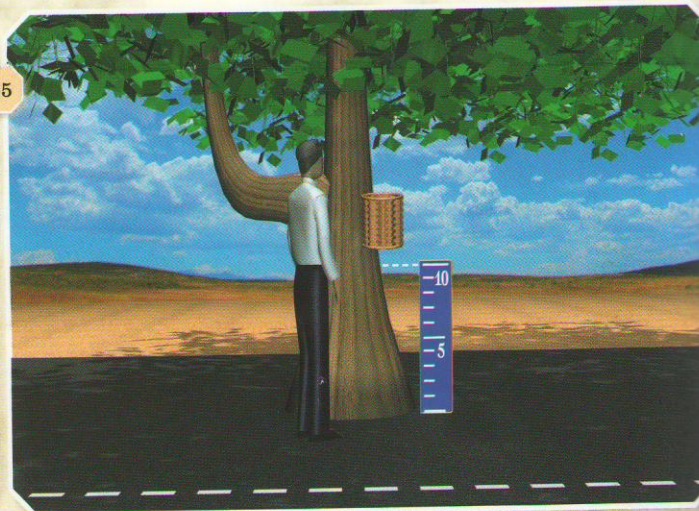
וברש"י, על נטיית הטף שחוץ לר'
אמתו הגמורה מר', דהיא רשות
הרבים. כדעולא, וכי מייתי ליה
למעלה מעשרה, דרך אריה של
נטייה, עובר באויר רשות הרבים.

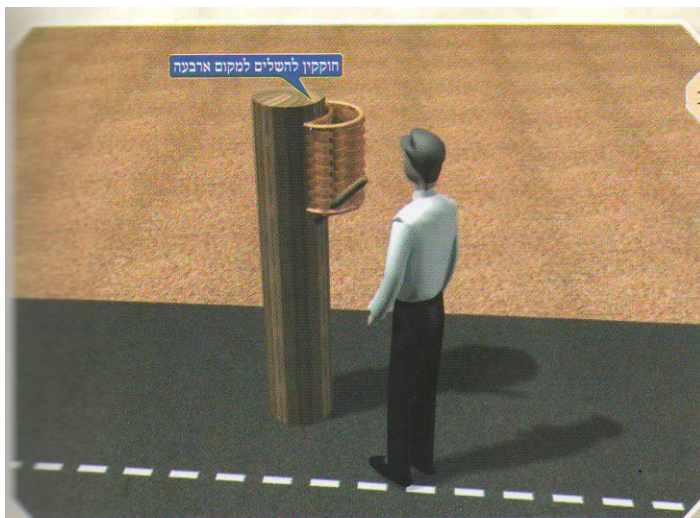

דף ל"ג ע"א

165

גמ', נתנו בכלכלה ותלאו
באילן, אפי' למעלה
מעשרה טפחים עירובו
עירוב, דברי רבי. וחכמים
אומרים, כל מקום שאסור
ליטול, אין עירובו עירוב.

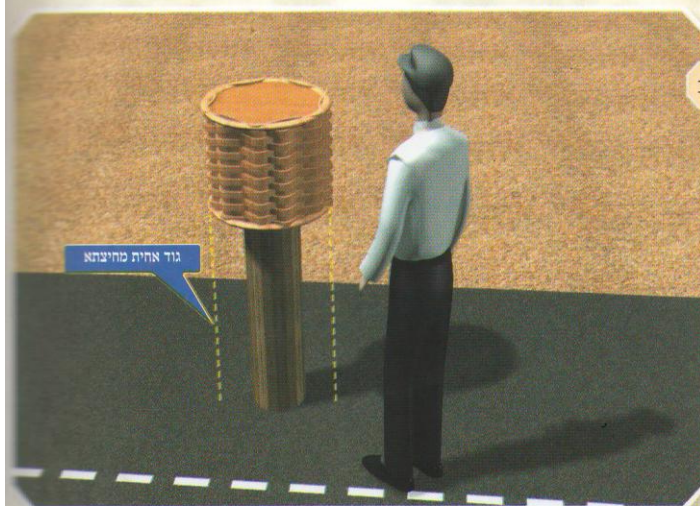

166

דף ל"ג ע"ב

גמ', ורבי סבר לה כר' מאיר, וסבר לה כר' יהודה. סבר לה כר"מ דאמר חוקקין להשלים. וסבר לה כר"י, דאמר בעינן עירוב על גבי מקום ארבעה וליכא.

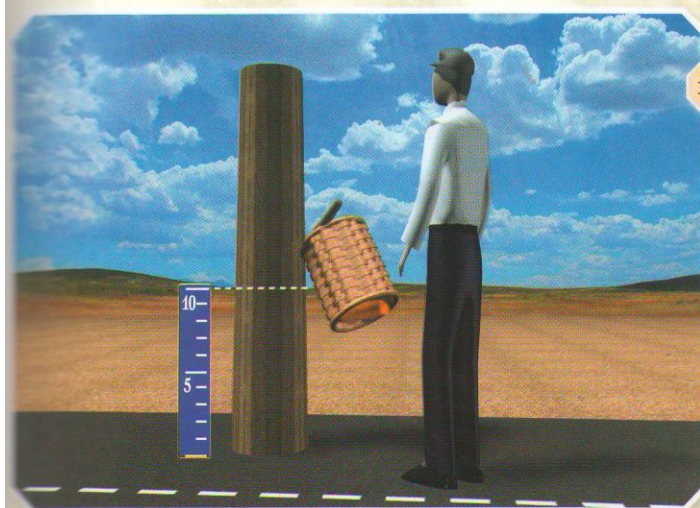

167

דף ל"ג ע"ב

גמ', דתניא ר' יוסי ב"ר יהודה אומר, נעץ קנה ברה"ר, והניח בראשו מרסקל, וזרק ונח על גביו, חייב.

וכך"י, דאמרינן גוד אחות.

168

דף ל"ג ע"ב

גמ', ר' ירמיה אומר, שאני כלכלה, הואיל ויכול לנטותה ולהביאה לתוך עשרה.

וכך"י, וטעם ראשק אחד עד קיחא לתוך י', ויעול את עירובו.